

Offentliggjort d. 1. december 2018

Fri bil eller Splitleasing[©]

*Af advokat (L) Bodil Christiansen og
advokat (H), cand. merc. (R) Tommy V. Christiansen*

www.v.dk

Når en ansat får stillet fri bil til rådighed af arbejdsgiveren, udløser det beskatning af et beløb på 25/20 pct. af bilens værdi. Denne regel har givet anledning til udbredelse af deleleasing, også kaldet splitleasing, hvor virksomheden og medarbejderen i fællesskab indgår en leasingaftale om samme bil.

Skattemyndighederne har accepteret sådanne konstruktioner på visse betingelser. Er betingelserne ikke opfyldt, udløses der beskatning med afsæt i hovedreglen. Det er derfor vigtigt at overholde alle betingelser.

I 1992 nedsatte den daværende regering et udvalg, som skulle se nærmere forskellige modeller til sænkning af marginalbeskatningen. Analysearbejdet gav bl.a. anledning til at se nærmere på beskatningen af personalegoder, da en generel nedsættelse af marginalbeskatningen gjorde det nødvendigt at udvide skattegrundlaget.

På baggrund af en konstateret stigende forekomst af personalegoder anbefalede udvalget i en rapport fra oktober 1992 at skærpe beskatningen af personalegoder. Udvalgets grundsynspunkt var, at alle fordele, der tilflyder personer i et ansættelsesforhold, skal beskattes på baggrund af den reelle værdi, som personalegodet repræsenterer. Denne anbefaling banede vej for en markant lovændring på området i 1993.

Offentliggjort d. 1. december 2018

Beskatning af den subjektive værdi

Før lovændringen i 1993 blev medarbejdere beskattet af personalegoder på grundlag af den værdi, som personalegodet måtte antages at have for den enkelte medarbejder, dvs. den subjektive værdi.

Vedrørende fri bil blev medarbejdere frem til 1993 beskattet på grundlag af den faktiske private kørsel i arbejdsgiverens bil. Var der ikke ført kørebog, blev kilometerantallet som udgangspunkt skønsmæssigt sat til 8.000 km. Altså en meget lempelig beskatning. I pressen blev ordningen lejlighedsvis betegnet som et frynsegode, hvor der var gratis kørsel til Italien i sommerferien.

Beskatning af den objektive markedsværdi

Personskatteudvalget anbefalede en skærpet beskatning af personalegoder, således at medarbejdere ikke længere skulle beskattes af den værdi, som godet måtte have for ham. I stedet skulle medarbejderen beskattes af den værdi, som det ville koste ham at anskaffe godet, dvs. markedsværdien. Det ville herefter være uden betydning, hvilken værdi personalegodet havde for netop denne medarbejder.

Med lovændringen i 1993 blev denne beskatning gennemført.

Beskatning af en skematisk værdi

Personskatteudvalget foreslog imidlertid en afvigelse fra markedsværdien for nogle specielle personalegoder, herunder fri bil.

Udvalgets forslag var her, at fik en medarbejder stillet fri bil til rådighed, skulle den skattepligtige værdi hverken opgøres som den subjektive værdi for den ansatte eller som markedsværdien. I stedet skulle værdien opgøres efter en skematisk – og ufravigelig – værdiansættelsesregel, nemlig 25 pct. af bilens værdi.

Offentliggjort d. 1. december 2018

Beskatningen skulle efter udvalgets opfattelse foretages, uanset om medarbejderen rent faktisk benyttede bilen, således at omfanget af den ansattes brug af bilen til private formål ikke fik indflydelse på beskatningens omfang. Med andre ord: En beskatning af *rådigheden*. Men med den modifikation, at forelå der kun delvis adgang til at benytte bilen, skulle værdien fastsættes forholdsmæssigt.

Endvidere anbefalede udvalget, at hvis medarbejderen betalte betaler en del af udgifterne til bilens drift, skulle den skematiske værdi nedsættes med denne betaling.

Med lovændringen fra 1993 blev også disse regler gennemført, og reglerne har i hovedsagen levet videre i de forløbne 25 år.

Gældende regler

Efter de gældende regler skal en medarbejder, som får stillet en bil til rådighed for privat kørsel af arbejdsgiveren, beskattes af et fast beløb, der kun afhænger af bilens pris og af, hvornår bilen er anskaffet.

Den skattepligtige værdi sættes til 25 pct. af den del af bilens værdi, der ikke overstiger 300.000 kr., og 20 pct. af resten., dog mindst 160.000 kr. Tre år efter indregistreringen skal bilens skattepligtige værdi nedskrives.

Hvis en firmabil kun er til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi med et beløb, svarende til værdien i det antal hele måneder, hvori bilen ikke har været til rådighed.

For mange medarbejdere er der utvivlsomt tale om en ret hård beskatning; særligt hvis medarbejderen kun benytter bilen i begrænset omfang til privat brug. På denne baggrund har deleleasing, undertiden kaldet splitleasing, vundet indpas.

Offentliggjort d. 1. december 2018

Deleleasing (Splitleasing)

Deleleasing er skattemæssigt anerkendt som en undtagelse til den skematiske hovedregel, således at der ikke skal ske beskatning af værdi af fri bil, hvis ordningen om deleleasing opfylder nærmere bestemte betingelser.

Deleleasing indebærer i denne sammenhæng, at arbejdsgiveren og medarbejderen hver især indgår en leasingkontrakt med leasingselskabet, således at den samlede leasingydelse fordeles mellem arbejdsgiveren og medarbejderen i forhold til den faktiske brug af bilen. Deleleasing kan være fordelagtigt særligt i tilfælde, hvor medarbejderens private kørsel er ringe.

Da deleleasing ret beset fører til, at medarbejderen undgår beskatning efter reglerne om beskatning af 25/20 pct. af bilens værdi, har skattemyndighederne med rette opstillet ret udførlige betingelser for at anerkende sådanne konstruktioner. Udgangspunktet er her overordnet særligt, at der skal være vandtætte skodder mellem de to leasingaftaler indgået af arbejdsgiveren henholdsvis arbejdstageren, dvs. vandtætte skodder mellem de to leasingtagere.

Betingelser, der skal være opfyldt

Disse nærmere betingelser fremgår af skattemyndighedernes praksis, hvor det overordnede nøgleord er, at der skal være tale om vandtætte skodder.

Efter skattemyndighedernes praksis skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Der skal indgås skriftlige, separate aftaler mellem de to leasingtagere og leasingselskabet,
2. Samtlige ydelser til bilen (leasingydelsen) skal fordeles proportionalt mellem leasingtagerne,
3. Leasingydelserne skal fordeles efter kørselsmønsteret mellem private og erhvervsmæssige kilometer,
4. Leasingydelserne betales af hver af leasingtagerne direkte til leasingselskabet,

Offentliggjort d. 1. december 2018

5. Hver leasingtager hæfter kun for egne forpligtelser over for leasingselskabet,
6. Der skal føres et kilometerregnskab,
7. Der skal foretages en løbende afregning af samtlige udgifter vedrørende bilen, og
8. Leasingselskabet betaler samtlige udgifter vedrørende bilen.

Det bemærkes, at alle de nævnte betingelser skal være opfyldt for at undgå beskatning af fri bil til rådighed. Da der netop er tale om en undtagelse til hovedreglen om fuld beskatning af medarbejderen af fri bil med 25/20 pct. af bilens værdi, stilles der strenge krav til opfyldelse af betingelserne.

Hvis én eller flere betingelser i et deleleasingarrangement ikke er opfyldt, skal medarbejderen følgelig beskattes efter hovedreglen om beskatning af fri bil med 25/20 pct. af bilens værdi, da medarbejderen anses for at have fået fri bil stillet til rådighed af arbejdsgiveren. Dog med fradrag af det beløb, som medarbejderen rent faktisk betaler, jf. ovenfor.

Særligt om pkt. 7: Løbende afregning

Spørgsmålet om, hvad der nærmere ligger i begrebet ”løbende afregning” som nævnt ovenfor i pkt. 7, har været fremme i flere sager.

Det fremgår her særligt af to afgørelser fra Skatterådet fra 2017, at der skal ske en løbende afregning hver måned på baggrund af det akkumulerede antal kørte kilometer og de akkumulerede foretagne betalinger i hele leasingperioden.

Ved at anvende den *akkumulerede* andel af den faktiske kørsel, sikres det, at der ikke sker store udsving i årets løb, og samtidig sikres, at de månedlige ydelser reguleres efter det faktiske forbrug.

Offentliggjort d. 1. december 2018

I en sag fra 2017 fandt Landsskatteretten, at ikke alle krav var opfyldt, da afregningen i forhold til fordelingen mellem kørte erhvervsmæssige og privat kilometer i henhold til det GPS-styrede kørselsregnskab kun skete som slutafregning ved hver leasingperiodes udløb, svarende til én gang årligt.

Hertil kom, at kravet i pkt. 1 heller ikke var opfyldt, da der ikke var indgået separate leasingaftaler.

Den pågældende medarbejder blev derfor beskattet efter hovedreglen om beskatning af fri bil med 25/20 pct. af bilens værdi.

Løbende afregning af samtlige udgifter

I en sag afgjort af Skatterådet i oktober måned 2018 forelå spørgsmålet, om betingelse nr. 7 - hvorefter ”der skal foretages en løbende afregning af samtlige udgifter vedrørende bilen” - var opfyldt, da man her overvejede først at regulere en førstegangsydelse ved leasingperiodens udløb.

Leasingtagerens betalinger til leasingselskabet bestod af dels ordinære leasingydelser og dels en ekstraordinær ydelse.

Den ekstraordinære ydelse, der skulle erlægges i forbindelse med kontraktens indgåelse, skulle dække depositum, kontraktsoprettelse for perioden, hjemtagelsesomkostninger samt en ekstraordinær førstegangsydelse.

Ved etablering af leasingforholdet var det faktiske kørselsmønster ikke kendt. Parterne estimerer derfor det forventede kørselsforbrug til brug for fordeling af den ekstraordinære ydelse og første ordinære leasingydelse mellem henholdsvis erhvervsmæssig og privat kørsel.

Allerede efter første måned skulle der foretages en regulering af den ordinære ydelse på baggrund af det faktiske, akkumulerede kørselsforbrug. Fordelingen skete proportionalt

Offentliggjort d. 1. december 2018

mellem leasingtagerne i henhold til de faktiske kørte kilometer fordelt på henholdsvis privat og erhvervmæssig kørsel.

Endelig skulle der i forbindelse med leasingforholdets ophør, såvel ved ordinært som ved førtidigt ophør, foretages en regulering af leasingtagernes betalinger. Der ville således kun ske en løbende regulering af de *ordinære* leasingydelser. Den *ekstraordinære* ydelse, der oprindeligt var fordelt efter et estimat, indgik således først i den afsluttende regulering ved leasingforholdets ophør.

Tankegangen bag denne konstruktion vedrørende den ekstraordinære ydelse var, at skulle den reguleres løbende, ville dette medføre løbende forskydninger, måske frem og tilbage ved hver opgørelse, hvilket man fandt upraktisk.

Skatterådet nåede her frem til, at betingelse nr. 7 ikke var opfyldt. Begrundelsen var, at der skal ske en løbende afregning hver måned på baggrund af det akkumulerede antal kørte kilometer og de akkumulerede betalinger i hele leasingperioden.

Reguleringen skal omfatte alle de udgifter, som vedrører leasingbilen. Dette gælder, uanset om udgifterne betales som en førstegangsydelse eller i form af månedlige leasingydelser. Samtlige ydelser i deleleasingforholdet inkl. førstegangsydelsen skal derfor afregnes hver måned i forhold til det akkumulerede kørselsmønster og de akkumulerede betalinger.

Da der i deleleasingordningen ikke skulle ske en løbende fordeling af førstegangsydelsen, var samtlige betingelser for deleleasing således ikke opfyldt, og at medarbejderen skulle følgelig beskattes af værdi af fri bil til rådighed efter hovedreglen om beskatning af fri bil med 25/20 pct. af bilens værdi.

— o —